

רוח הזמן
ריאה, סעודיה, הצהיר המלך סעוד ששוב אינו נוהג באפליה כלפי המעמדות הנחותים של ממלכתו, מוכן לקבל להרמונו פילגשים שאינם נמנות עם בנות ראשי השבטים והאצולה.
 ★ ★ ★
קודש ומו"ד

ניירורק, ארצות-הברית, הופיעה מה דורה מפוארת, ערוכה ומקוצרת, של ה"תנ"ך, ממנה הושטו קטעים רבים ומחוייבים, גרמה לגל של מחאות, עליו הגיבו העוררים כים: "נאלצנו להוציא קטעים רבים, רחמי מין, שמקומם אינו בספר כה נערץ."
 ★ ★ ★
בן תשעים לזיטה

שיקאגו, ארצות-הברית, גילה עתונה הרשמי של הסתדרות הרופאים האמריקאית כי גם בגיל 90 ומעבר לו עשויים הישישים להזדקק ולהיהנות מחיי מין תקינים.
 ★ ★ ★
סקופ!

קאליפורניה, הצליחה משלחת של מטפסי-הרים להציל כלב מגוע סוף-ברנארד, שאומן להציל מטפילים התועים בדרכם, שעה שנקלע לצוק הרים ולא יכול היה לשוב הביתה.
 ★ ★ ★
בשר ודם

פורמוזה, סקד המארשאל ציאנג קיי שק, להימנע מאכילת בשר מדי יום שלישי וששי, "כאמצעי לקדם את המלחמה לשיחרורה של יבשת סין."
 ★ ★ ★
בורמים כרה...

רמת-גן, נתבעו ראש-העיר וחברי ה"מועצה העירונית לדין על שימוש-יתר במים, בהתאם לתקנה שאושרה בזמנו על ידי מועצת העירייה וראשה.
 ★ ★ ★
הסיכוב השלישי

אילת, נאלצה משטרת ישראל לגייס את מיטב כוחותיה כדי להגיס כ-20 גמלים ירדניים שפלו לשרדה-התעופה, הפסי לו גדר, ניסו לרעות בעשב המכסה את שדה התעופה.
 ★ ★ ★
בוא דודי

תדיאביב, זכתה נערה בת 13 להר"שאה משפחתית להינשא לרודה בן ה-20, לאחר שהצהירה כי היא מאוהבת בו, גילתה שהיא מחכה לילד מאהבתה הנצחית, בעוד חודשים מספר.
 ★ ★ ★
משוגעים לדבר

עכו, לאחר שאשפי צחת ההסרטה של אסטודוט פיגרו במערכת הזמנים של הסרטה תמונות בהן משתמשים בנתח-בשר ש"הושכרו" מאסלונים שונים, נאלצו לקנות את הבשר, לאחסנו בבית-הקירור של בית-חולי-הרוח הממשלתי.
 ★ ★ ★
לשכר יש רגליים

תדיאביב, הפגינו שני קשישים את כושרם הגופני במסיבת-עיתונאים, שנועדו לפרסם שיטות רפואה חדישות, טענו ששתיית בירה בערב מאריכה את חייהם.
 ★ ★ ★
מנה אחרונה

לוס-אנג'לס, מיהר ג'ון דיזיי לעבור דה, התיישב במכוניתו, יצא לדרך, נתקל בעץ, הועף מן המכונית מעוצמת ה"מהלומה, דרך חלון ביתו — ישר על שולחן האוכל אותו עזב זה עתה.
 ★ ★ ★
מרחץ הזועה

הונג-קונג, זכתה שחקנית אמריקאית, שבאה לעיר-הנמל הסינית על מנת להשתתף בהסרטה הסרט עולמה של סוזי וונג, בתואר מיס הונג-קונג 1960, ניסתה להתחמק מקהל מעריציה, חמקה לתוך בית, מצאה עצמה בבית-מרחץ תורכי לגברים.

כך הוא חדל מלהקדיש תשומת-לב לאכילה. אותם מחקרים גילו דבר העלול לזעזע עוד יותר עקרונות-בית רבות: לגבי גברים רבים זוהי שעת-מנוחה, שערכה עולה על שלוש שעות שינה בלילה. בגלל חשיבות זאת רוגזים הגברים כשהאשה מעירה להם כי קריאת עתון בשעת ארוחה נוגדת את כללי הנימוס. השבוע ביררו כתבי "העולם הזה" באיזה מידה נפוץ נוהג קריאת עתונים בשעת ארוחה גם בישראל. שאלו את השאלה:

האם אתה קורא עתון בשעת

הארוחה?"

מי הארוחה אינה סתם הונה ביולוגית של הגוף, אלא גם טכס חשוב ומכובד. לכן אין לערוב את קריאת העתון באכילה.
רבקה (אשתו של ח"כ מפא"י מנחם כהן): "איני קוראת את העתון בזמנים אלו. נדמה לי כי גם בעלי אינו עושה כך, אך איני זוכרת בדיוק, אם הייתי מבחינה שהוא קורא בשעת האוכל, היה איכפת לי מאד."
עמיחי פאגלין, לשעבר קצין-המבצעים של אצ"ל, כיום בעל בית-חרושת: "איני קורא בשעת הארוחה. אצלי זה נובע משתי סיבות: האחת — שכמעט אף פעם איני נימנע בשעות היום לארוחה, כך שהבעיה אינה קיימת כלל. והשנייה — שבכל עתון מופיע לפחות פמייים או שלוש השם מפא"י, ודבר זה מקלקל לי את התיאבון."
יוסי שמרן, צייר: "החברה הכי טובה שלי היא העתון. כשאני אוכל, אני אוהב לקרוא את הידיעות הקטנות, זאת אומרת, את הידיעות שאפשר להתחיל ולג' מור בין נגישה אחת לשנייה."

מספיק לסיים את עתון הבוקר לפני ה"ארוחה. האם מי עושה כך צריך לחזור ולקרוא בעתון ולעלות גרה בשעת הארוחה?"
אמנון זכרונ, סרבן-מלחמה וחבר מרכז הכוח השלישי: "בשעת ארוחת אני קורא את הידיעות הפוליטיות. מאז נשאתי אשה, אני משתדל לא לעשות זאת, גם לא בחברת סתם ידידים. הנסיבות בהן אני בכל זאת קורא עתון בשעת ארוחה ובנוכחות מישהו אחר: כשהאיש היושב עמי משעמם אותי ואין ברירה אחרת אלא לקרוא עתון."
פרד סומר, סגן נשיא ליגתת ר"ר אי-חשבון: "איני קורא את העתון כשאני

● **ד"ר יוחנן אהרונ**, ארכיאולוג: "בדרך כלל איני קורא עתון בשעת ארוחה. אולם כשאני עושה זאת, אשתי אינה מגיבה על כך כלל."
 ● **נח מוזס**, מנהל ידיעות אחרונות: "ודאי שאני קורא עתון כשאני אוכל. בעיקר אני קורא, כמובן, את החדשות. לאשתי ולשאר בני-המשפחה יש כמובן התנגדות נמרצת, אבל יש לי שיטות משלי כדי להערים עליהם. אם כל בני המשפחה יושבים יחד לאכול אני מסתיר את העתון מתחת לצלחת וקורא בו. לפעמים אשתי ר"ר מות לי בעיניים כי הילדים נמצאים ואני זה נמוסם לקרוא את העתון בפניהם בזמן הארוחה. מיד אני מזיז את העתון הנמצא מתחת לצלחת לזווית המתאימה, קורא בו כמו קודם, אבל עושה זאת במבט דיפלומאטי, שאי-אפשר להבחין בו."
 ● **יעקב חודורוב**, כדורגלן: "איני קורא את העתון בשעת האוכל. לא מתוך נימוס, אלא שאני אוהב לראות מה שאני אוכל, והעתון מפריע לי."

● **מררכי מאיר**, מנהל בנק לסחר חוץ: "איני קורא את העתון בשעת ארוחה רק אם קרה משהו חשוב ומעניין באותו יום. במקרים אלו אין כל התנגדות מצד אשתי או מצד מישהו אחר במשפחה."
 ● **עזרא איכילוב**, ח"כ הצ"כ: "אצי לי זה תלוי בסוג הארוחה. אם זוהי ארוחה חסופה, כפי שזה קורה לי לעתים תכופות, איני קורא עתון. בשאר הארוחות אני אוכל בצחתי, והן מוקדשות לשיחות. אך לפעמים אני מעדיף בעתון בארוחת כאלו, בתנאי שנושא השיחה קשור למה שאמר בעתונים. במקרים המועטים בהם אני אוכל בחוג משפחתי, אני חייב להסביר מה קרה בימים שלא נמצאתי בבית, או מה עמדתי לגבי אותם המקרים שקרו. לכן את העתון אני קורא ודקא בשעות אחרות, וגם זה ב"מגיבלה של חצי שעה ליום".

באדר

אברך

אוכל, כיוון שכך לימדו אותי. אני באמת חושב שדבר זה אינו נימוסי. אולם אני בכל זאת קורא — רק את הכותרות הרא"שיות — כדי לדעת מה קרה."
שמעון פאמט, תענואי: "אני קר"רא עתון בשעת ארוחה. כשאשתי אוכלת יחד אתי גם היא קוראת. ואם בני מגיע לחופשה מן הצבא — גם הוא קורא. לכן ברור שאין כל התנגדות מצד המשפחה, ש"יודעת כי בכל יום עלי לעבור על 12 עתונים. בכל זאת, אשתנו שומרים על חלק מן הארוחה כדי לשוחח במקצת."
שלמה וייספיטש, מלחין: "כש"הייתה לי אשה לא עשיתי זאת, כיוון ש"חשבתי שהדבר אינו נימוסי כלפיה. אשה רוצה שיתייחסו אל מאכליה ויתרכו רק בהם בשעת הארוחה. זוהי אצלה שאלה של כבוד. אבל גם עכשיו, שעה שאני חי לבדי, איני קורא עתון. כי אסור ליהנות משני תענוגות בבת-אחת. לכן אני אוכל לחוד וקורא את העתון לחוד."
אסתר וידנסקה, חברת הלשכה הפוליטית של מק"י: "את כותרות העתון נימם אני קוראת בשעת ארוחה ולפעמים גם בנוכחות המשפחה. בעיקר אני קוראת את הכותרות הפוליטיות החשובות. אם מש"פחתי מתנגדת לכן — איני רוצה לומר. פשוט אין לי תשובה."

פאגלין

שמרן

קורא את העתון, אני מניח אותו הצידה ללא כל ויכוחים."
שלמה לורנץ, ח"כ אגודת-ישראל: "אמנם לפני זמן רב קראתי עתון בשעת ארוחה, אך כבר לפני תשע שנים נגמלתי ממעשה רע זה. עת הארוחה חייבת להיות קודש למשפחה ולא לעתון. פרט לכך הגעתי למסקנה כי קריאת העתון בשעת ארוחות אינה כדאית משתי סיבות: ראשית — הרופ"אים אינם מיעצים לעשות זאת מטעמי בריאות. ושנית — עלידי מעשה זה לא חוסכים זמן. מי שקורא עתון בשעת הארוחה, מוכ"רן להאריך את זמן מאכלו — ויוצא שכרו בהפסדו."
דיונה (אשתו של פרופסור לכלכלה דן פטינקין): "גם אני וגם בעלי קוראים את העתון בזמן שאנו אוכלים ארוחת-בוקר. זה נות והופך את הארוחה לנעימה. איננו כועסים אחד על השני, כי כל אחד מאתנו אוכל שעה אחת לפניו, ולכן הוא קורא בעליון את העתון בזמן זה."

● **יעקב צוורנר**, מנהל סגן דוד אדום: "אני מאד אוהב לקרוא את העתון בשעת ארוחה. אבל מה לעשות שאשתי אינה נותנת לי? בכל זאת אני מצליח לפעמים, כשהיא יוצאת מן החדר לכמה רגעים אני תופס את העתון וקורא בו. בכל ימות השבוע אני מתחיל ישר מן העמוד הראשון. אבל כשאני מצליח לקרוא את העתון ביום ראשון, או בראש וברא"שונה אני קורא את הביקורת על משחקו של שייע גלור בשבת."
 ● **ד"ר יוחנן באדר**, ח"כ חרות: "ב"בית חינוך אותי לא לקרוא עתון בשעת ה"ארוחה, גם כשאוכלים לבד. אצל אום-תרבי"

הררי

חודורוב